

პარალელური გაფრთხილებები — მეორე ნომერი

წინასწარმეტყველური ნაქარგობის გადახსნა: გამოცხადების 14-ის
უწყებათა გაშიფვრა მილერიტულ ისტორიაში და დღეს

Jeff Pippenger
2023-08-08

როცა ათი ქალწულის იგავი მილერიტულ ისტორიაში აღსრულდა, ეს მეორე ანგელოზის უწყების დროს მოხდა. მეორე ანგელოზის უწყება ორ ერთმანეთისაგან გამორჩეულ უწყებას წარმოადგენს, როგორც იმ დროის მონაკვეთის მიხედვით, რომელსაც ისინი მოიცავენ, ისე უწყების განზრახული მსმენელების თვალსაზრისითაც. მეორე ანგელოზის უწყება მიმართული იყო იმ პროტესტანტულ ეკლესიებს, რომლებიც ახლახან რომს დაუბრუნდნენ და ბაბილონის ასულნი გახდნენ. შუალამის ძაბილი მიმართული იყო მძინარე მილერიტებისადმი. პირველი უწყება მილერიტების გარეთ იყო მიმართული, მეორე კი — შიგნით. ეს ჩვენს დღეებში სიტყვასიტყვით აღსრულდება.

განსხვავება, რომელიც უნდა აღინიშნოს ჩვენი დროის გამეორებაში, ის არის, რომ ადვენტიზმის დასაწყისში მეორე ანგელოზის უწყება პირველად მილერიტთა გარეთ გავიდა, შემდეგ კი ამ უწყების მეორე ნაწილი მილერიტთა შიგნით შევიდა. ადვენტიზმის დასასრულს, როდესაც იგავი კვლავ მეორდება, ასევე მეორდება მეორე ანგელოზის უწყებაც. ამის შესახებ პირდაპირ არაერთხელ გვეუბნებიან. მაგრამ უწყების ორმაგი ბუნება დასასრულს შებრუნებულია. პირველი უწყება ადვენტიზმს მიემართება, ხოლო მეორე — მათ, ვინც ადვენტიზმის გარეთ არიან. გვეუბნებიან, რომ გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზით წარმოდგენილი საქმე და უწყება მეორე ანგელოზის უწყების განმეორებაა.

წინასწარმეტყველი ამბობს: „ვიხილე სხვა ანგელოზი, ჩამომავალი ზეცით, რომელსაც დიდი ხელმწიფება ჰქონდა; და დედამიწა განათდა მისი დიდებით. და შეჰღალადა ძლიერად, მძლავრი ხმით, და თქვა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი და გახდა ეშმაკთა სამკვიდრებელი“ (გამოცხადება 18:1, 2). ეს არის იგივე უწყება, რომელიც მეორე ანგელოზის მიერ იყო მოცემული. ბაბილონი დაეცა, „რადგან თავისი სიძვის რისხვის ღვინით ასვა ყველა ერს“ (გამოცხადება 14:8). რა არის ეს ღვინო? — მისი ცრუ მოძღვრებანი. მან ქვეყნიერებას მისცა ცრუ შაბათი მეოთხე მცნების შაბათის ნაცვლად და გაიმეორა ის სიცრუე, რომელიც სატანამ პირველად უთხრა ევას ედემში — სულის ბუნებრივი უკვდავება. მრავალი მონათესავე ცდომილებაც მან ფართოდ და შორს გაავრცელა, „ადამიანთა მცნებებს მოძღვრებად ასწავლისო“ (მათე 15:9).

„როცა იესომ თავისი საზოგადოებრივი მსახურება დაიწყო, მან ტაძარი მისი მკრეხელური შებილწვისაგან განწმინდა. მისი მსახურების უკანასკნელ მოქმედებათა შორის იყო ტაძრის მეორედ განწმენდა. ასევე, სამყაროს გასაფრთხილებლად განკუთვნილ უკანასკნელ საქმეში, ეკლესიებისადმი გაისმის

ორი განსხვავებული მოწოდება. მეორე ანგელოზის უწყებაა: „დაეცა, დაეცა ბაბილონი, დიდი ქალაქი, რადგან მან ყველა ერს ასვა თავისი სიძვის რისხვის ღვინო“ (გამოცხადება 14:8). ხოლო მესამე ანგელოზის უწყების ხმამაღალ ძახილში ზეციდან ისმის ხმა, რომელიც ამბობს: „გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ ეზიაროთ მის ცოდვებს და არ მიიღოთ მისი წყლულებისაგან. რადგან მისმა ცოდვებმა ზეცამდე მიაღწია და ღმერთმა გაიხსენა მისი ურჯულოებანი“ (გამოცხადება 18:4, 5).“ Selected Messages, book 2, 118.

ადვენტიზმის დასაწყისში მეორე ანგელოზის უწყება არის იგივე უწყება, რაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზით წარმოდგენილი უწყება; და იმ გაფრთხილებაში არის ორი ხმა, რომლებიც აუწყებენ უწყებას. პირველი ხმა ისმის მაშინ, როცა დედამიწა მისი დიდებით განათლდება, ხოლო მეოთხე მუხლში იოანემ გაიგონა სხვა ხმა, რომელიც ამბობდა: „გამოდით მისგან.“

მილერიტულ ისტორიაში ბაბილონიდან გამოსვლის მოწოდება პირველად მოვიდა, ხოლო მილერიტებისადმი მიმართული უწყება — მეორედ. გამოცხადების მეთვრამეტე თავში სწორედ მეორე ხმა, ანუ მეორე უწყება, მიმართავს ადვენტიზმის გარეთ მყოფთ. იმ განცხადებასთან ერთად, რომ ეკლესიებისადმი „ორი მკაფიოდ განსხვავებული მოწოდებაა მოცემული“, ვხედავთ აგრეთვე, რომ ქრისტეს მიერ ტაძრის ორგზის განწმენდა (მისი მსახურების დასაწყისსა და დასასრულში) ასევე ადვენტიზმის დასაწყისისა და დასასრულის ილუსტრაციაა.

ადვენტიზმის დასაწყისმა წარმოაჩინა მუშაკთა განწმენდა, რომელმაც ხელი შეუწყო იმ საფუძვლის შენებას, რომლის დასამყარებლადაც გამოყენებულ იქნა უილიამ მილერი. ეს საფუძველი დასრულდა მეორე ანგელოზის უწყების დასასრულს, რადგან 1844 წლის 22 ოქტომბერს მესამე ანგელოზის მოსვლით შესაძლებელი გახდა იმ ჭეშმარიტებათა გაგება, რომლებიც ადვენტიზმის საფუძვლებს შეადგენს, მათთვის, ვინც მოსმენისთვის მზად არის.

საფუძვლის შენების საქმე დასრულდა მეორე ანგელოზის ისტორიის მწვერვალზე, როდესაც „ეკლესიებს ორი განსხვავებული მოწოდება მიეცა“. პირველი მოწოდება მილერიტების გარეთ იყო, მეორე კი — მილერიტებისთვის. მაგრამ არსებობს კიდევ ერთი დასაწყისი, რომელიც ადვენტიზმის დასაწყისს შეესაბამება: ქრისტეს მსახურება, როდესაც მან პირველად განწმინდა თავისი ტაძარი. ტაძრის განწმენდის წინასწარმეტყველური ილუსტრაცია აღნიშნავს განწმენდას მისი მსახურების დასაწყისსა და დასასრულში, რაც, თავის მხრივ, ადვენტიზმის განწმენდას განასახიერებს მის დასაწყისსა და დასასრულში. ქრისტეს მიერ ტაძრის ორგზის განწმენდა შეესაბამება ადვენტიზმის დასაწყისსა და დასასრულს, მაგრამ მისი უწყება მხოლოდ მისი აღთქმის ხალხისთვის იყო, რომლებიც იმ პროცესში იმყოფებოდნენ, რომ სამუდამოდ განემორებინათ თავი ღვთისგან.

ადვენტიზმის დასაწყისმა წარადგინა უწყება, რომელიც აუწყებდა სამსჯავროს გახსნას, ხოლო ადვენტიზმის დასასრული აცხადებს სამსჯავროს დასასრულს. იესომ პირველად განწმინდა ტაძარი და იუდეველებს უსაყვედურა, რადგან მათ მისი სახლი ავაზაკთა ბუნაგად აქციეს, მაგრამ ტაძრის მეორე განწმენდა იყო „მისი მსახურების

უკანასკნელ მოქმედებათა შორის.“ თავისი მსახურების დასასრულს მან იუდეველებს უკვე აღარ უთხრა, რომ მათ მისი მამის სახლი ავაზაკთა ბუნაგად აქციეს; შემდეგ უთხრა, რომ მათი სახლი „დარჩენილი იყო მათთვის უკაცრიელი.“

ამასობაში ყოველი ერის თავყვანისმცემლები ეძიებდნენ ტაძარს, რომელიც ღვთის თავყვანისცემისთვის იყო ნაკურთხი. ოქროთი და ძვირფასი ქვებით მოეღვარე, იგი სილამაზისა და დიდებულების ხილვა იყო. მაგრამ იეჰოვა აღარ იპოვებოდა იმ მშვენიერების სასახლეში. ისრაელი, როგორც ერი, განეშორა ღმერთს. როდესაც ქრისტემ, თავისი მიწიერი მსახურების დასასრულს მიახლოებულმა, უკანასკნელად შეხედა ტაძრის შიგნითა ნაწილს, თქვა: „აჰა, თქვენი სახლი გრჩებათ თქვენ ოხრად.“ მათე 23:38. აქამდე იგი ტაძარს თავისი მამის სახლს უწოდებდა; მაგრამ როდესაც ღვთის ძე იმ კედლებს გასცდა, ღვთის თანდასწრება სამუდამოდ განეშორა მისი დიდებისთვის აგებულ ტაძარს.“ მოციქულთა საქმეები, 145.

ტაძარი, რომელიც მან დასაწყისში განწმინდა, განსხვავებული ტაძარი იყო იმ ტაძრისაგან, რომელიც მან ბოლოს განწმინდა. პირველი ტაძარი მისი მამის სახლი იყო, ხოლო მეორე ტაძარი იუდეველთა სახლი იყო. უფალი დასაწყისში აღთქმაში შევიდა ადვენტიზმთან, და ადვენტისტები მის ტაძარში მღვდლებად იქცნენ. ადვენტიზმის დასასრულს ისინი უკვე აღარ იქნებიან მღვდლები და მათი სახლი გაუდაბურდება.

მეორე ანგელოზი ორ უწყებას წარმოადგენს. ეს არის ერთ-ერთი მიზეზი, რის გამოც ეს უწყება წარმოდგენილია, როგორც ბაბილონის ორგზის დაცემა. ეს არ არის ბაბილონის დაცემის ორგზის გამეორებული განცხადების მთავარი მიზეზი, მაგრამ ერთ-ერთი მიზეზი ნამდვილად არის. როგორ არის ეს ორი უწყება?

მეორე ანგელოზი მოვიდა პირველი ანგელოზის უწყების უარყოფის საპასუხოდ. როდესაც წარუმატებელი წინასწარმეტყველება, რომელიც 1843 წელს 2300-წლიანი წინასწარმეტყველების დასასრულად განსაზღვრავდა, პროტესტანტულმა ეკლესიებმა ეს მცდარი უწყება გამოიყენეს მილერის უწყების უარსაყოფად. მილერის უწყება პირველი ანგელოზის უწყება იყო. მისი უარყოფისას პროტესტანტული ეკლესიები, რომლებიც 1260 წელზე მეტი ხნის განმავლობაში ღვთის ეკლესია იყვნენ უდაბნოში, უარყოფილ იქნენ და ბაბილონის ასულად იქცნენ. იმ დროს მეორე ანგელოზი მოვიდა თავისი უწყებით.

არსებობს რამდენიმე მეტად მნიშვნელოვანი საკითხი, რომლებიც დაკავშირებულია იმ ისტორიის სხვადასხვა ელემენტთან, რომელსაც ჩვენ განვიხილავთ. არის სულ მცირე ერთი საკითხი, რომელიც ნელ-ნელა უნდა განვავითაროთ, რადგან იგი უდავოდ უწყობს ხელს იესო ქრისტეს გამოცხადების იმ უწყების გაგებას, რომელიც ამჟამად იხსნება. ამ მიზეზით, მე ვრთავ მეტად მნიშვნელოვან მონაკვეთს იმ ისტორიის შესახებ. მე მივუთითებ ორ თავს, თუმცა ამ ორ თავს შორის არის კიდევ მესამე მნიშვნელოვანი თავი. ამჟამად მას არ ვრთავ, რათა შევზღუდო ჩვენი განხილვის ფარგლები.

კითხვისას მიაქციეთ ყურადღება, რომელ ანგელოზს მიმართავენ; დააკვირდით გამოცდის პროცესის თანმიმდევრულ განვითარებას; პირველ აზნავეში აღნიშნეთ, რომ გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის წინასწარმეტყველური მახასიათებლები

პირველი ანგელოზის მახასიათებლებიც არის. შენიშნეთ, რომ ერთ-ერთი ამ უწყებათაგანის ჯვარცმა ქრისტეს ჯვარცმას ნიშნავს, და შენიშნეთ, რომ სამი ანგელოზი ყველა ერთეულ ანგელოზებად არიან წარმოდგენილნი, ხოლო შუალამის ღალადის უწყება ანგელოზთა სიმრავლეა.

„მეჩვენა ის ინტერესიც, რომლითაც მთელი ზეცა ადევნებდა თვალს იმ საქმეს, რომელიც დედამიწაზე მიმდინარეობდა. იესომ დაავალა ძლიერ და ძლევამოსილი ანგელოზს, ჩამოსულიყო და გაეფრთხილებინა დედამიწის მკვიდრნი, რათა მზად ყოფილიყვნენ მისი მეორედ გამოჩენისთვის. ვიხილე, რომ ეს ძლევამოსილი ანგელოზი ზეცაში იესოს თანდასწრებიდან გამოვიდა. მის წინ მიდიოდა უაღრესად კაშკაშა და დიდებული ნათელი. მეუწყა, რომ მისი მისია იყო, თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა და გაეფრთხილებინა ადამიანი ღვთის მოახლოებული რისხვის შესახებ. მრავალმა მიიღო ეს ნათელი. ზოგნი მეტად დამძიმებულნი ჩანდნენ, ხოლო სხვანი იყვნენ სიხარულით აღვსილნი და აღტაცებულნი. ნათელი ყველას ეფინებოდა, მაგრამ ზოგნი მხოლოდ ნათლის გავლენის ქვეშ მოექცნენ და იგი გულით არ მიიღეს. ხოლო ყველამ, ვინც იგი მიიღო, სახე ზეცისკენ მიაპყრო და ღმერთი ადიდა. მრავალნი დიდი რისხვით აღივსნენ. მსახურნი და ხალხი გარყვნილებთან შეერთდნენ და მედგრად ეწინააღმდეგებოდნენ იმ ნათელს, რომელსაც ძლევამოსილი ანგელოზი ავრცელებდა. ხოლო ყველანი, ვინც იგი მიიღო, სოფელს განეშორნენ და მჭიდროდ შეერთდნენ ერთმანეთთან.

„სატანა და მისი ანგელოზები მოუცხრომლად იყვნენ დაკავებულნი იმით, რომ შეძლებისდაგვარად ყველას გონება სინათლისგან მიეზიდათ. ის საზოგადოება, რომელმაც იგი უარყო, ბნელში იქნა დატოვებული. მე ვიხილე ანგელოზი, რომელიც უღრმესი ინტერესით ადევნებდა თვალს ღმერთის აღიარებულ ხალხს, რათა აღერიცხა ის ხასიათი, რომელიც მათ განავითარეს, როდესაც მათ ზეციური წარმოშობის უწყება წარედგინათ. და როდესაც მრავალნი, რომელნიც იესოს სიყვარულს აღიარებდნენ, ზეციურ უწყებას დაცინვით, აბუჩად აგდებითა და სიძულვილით განეშორნენ, ანგელოზმა, რომელსაც ხელში გრაგნილი ეპყრა, ეს სამარცხვინო ჩანაწერი შეადგინა. მთელი ზეცა აღივსო აღშფოთებით, რადგან იესო მისმა აღიარებულმა მიმდევრებმა შეურაცხვეს.“

„ვიხილე მინდობილთა იმედგაცრუება. მათ არ იხილეს თავიანთი უფალი მოსალოდნელ ჟამს. ღვთის განზრახვა იყო მომავლის დაფარვა და თავისი ხალხის მიყვანა გადაწყვეტილების წერტილამდე. დროის ამ წერტილის გარეშე ღვთის მიერ განზრახული საქმე ვერ აღსრულდებოდა. სატანა ძალიან მრავალთა გონებას მომავალში მეტისმეტად შორს მიაქანებდა. ქრისტეს გამოცხადებისთვის გამოცხადებულ ვადას გონება უნდა მიეყვანა აწმყოში მოსამზადებლად გულმოდგინე ძიებამდე. როდესაც დრო გავიდა, მათ, რომელთაც სრულად არ ჰქონდათ მიღებული ანგელოზის ნათელი, შეუერთდნენ მათ, ვინც ზეციური უწყება შეიძულა, და დაცინვით მიუბრუნდნენ იმედგაცრუებულთ. ვიხილე, რომ ზეცის ანგელოზები იესოსთან თათბირობდნენ. მათ აღენიშნათ ქრისტეს აღიარებულ მიმდევართა მდგომარეობა. განსაზღვრული დროის გასვლამ გამოსცადა და გამოავლინა ისინი, და ძალიან ბევრი სასწორზე აიწონა და ნაკლულად აღმოჩნდა. ყველანი ხმამაღლა აღიარებდნენ, რომ ქრისტიანები იყვნენ,

თუმცა თითქმის ყოველმხრივ ვერ მისდევდნენ ქრისტეს. სატანა ხარობდა ქრისტეს აღიარებულ მიმდევართა მდგომარეობით. ისინი თავის მახეში ჰყავდა მოქცეული. უმრავლესობა სწორი გზიდან გადაეყვანა, და ისინი ცდილობდნენ ზეცაში ასვლას სხვა რამე გზით. ანგელოზებმა იხილეს წმიდანი, წმინდა და განწმედილი, ყველანი არეულნი ცოდვილებთან სიონში და წუთისოფლის მოყვარე თვალთმაქცთან. ისინი თვალს ადევნებდნენ იესოს ჭეშმარიტ მოყვარულთ; მაგრამ გახრწნილნი ზემოქმედებდნენ წმიდებზე.“

„მათ, ვისი გულებიც იწვოდა იესოს ხილვის ძლიერი, მგზნებარე სურვილით, ეკრძალებოდათ თავიანთი აღმსარებელი ძმების მიერ ელაპარაკათ მისი მოსვლის შესახებ. ანგელოზები ადევნებდნენ თვალს მთელ ამ სცენას და თანაუგრძნობდნენ ნარჩომს, რომელსაც უყვარდა იესოს გამოცხადება. სხვა ძლიერი ანგელოზი მიავლინეს, რომ ჩამოსულიყო დედამიწაზე. იესომ მის ხელში დადო წერილი, და როდესაც იგი დედამიწაზე მოვიდა, შესძახა: დაეცა ბაბილონი! დაეცა! შემდეგ კვლავ ვიხილე იმედგაცრუებულნი, როგორ გამხნევებულნი გამოიყურებოდნენ და ზეცისკენ აღაპყრობდნენ თვალებს, თავიანთი უფლის გამოცხადებას რწმენითა და იმედით შესცქეროდნენ. მაგრამ მრავალი თითქოს უგუნურ მდგომარეობაში რჩებოდა, ვითარცა მძინარე; თუმცა მათ სახეებზე ღრმა მწუხარების კვალი შემემძლო დამენახა. იმედგაცრუებულებმა ბიბლიიდან დაინახეს, რომ ისინი დაყოვნების ჟამში იყვნენ და რომ მოთმინებით უნდა დალოდებოდნენ ხილვის აღსრულებას. იგივე მტკიცებულება, რომელმაც ისინი აღძრა 1843 წელს თავიანთი უფლის მოლოდინში, მიჰყავდა მათ იმის მოლოდინამდე, რომ იგი 1844 წელს მოვიდოდა. ვიხილე, რომ უმრავლესობას არ გააჩნდა ის სიმტკიცე, რომელიც 1843 წელს მათ რწმენას ახასიათებდა. მათმა იმედგაცრუებამ მათი რწმენა შეანელა. მაგრამ როდესაც იმედგაცრუებულნი მეორე ანგელოზის შეძახილს შეუერთდნენ, ზეციური ლაშქარი უღრმესი ინტერესით ადევნებდა თვალს და აღნიშნავდა უწყების გავლენას. მათ დაინახეს, რომ ისინი, რომელნიც ქრისტიანთა სახელს ატარებდნენ, დაცინვითა და ზიზხით ექცეოდნენ მათ, ვინც იმედგაცრუებული იყო. როცა დამცინავის ბაგეთაგან ეს სიტყვები ჩამოვარდა: თქვენ ჯერაც არ ასულხართ! — ანგელოზმა ისინი ჩაწერა. ანგელოზმა თქვა: ისინი ღმერთს დასცინიან.“

„მე კვლავ მიმიტითეს ელიას აყვანაზე. მისი ხალენი ელისეზე დაეცა, და ბოროტი ბავშვები (ან ახალგაზრდები) გაჰყვნენ მას, დასცინოდნენ და ყვიროდნენ: ადი, მელოტო თავო! ადი, მელოტო თავო! მათ ღმერთს დასცინეს და იქვე მიეგოთ სასჯელი. ეს მათ თავიანთი მშობლებისგან ჰქონდათ ნასწავლი. და ისინი, ვინც წმიდათა აყვანის აზრს დასცინოდნენ და აბუჩად იგდებდნენ, ღვთის წყლულებით მოინახულებიან და მიხვდებიან, რომ მცირე რამ არ არის მასთან თამაშით მოქცევა.“

„იესომ სხვა ანგელოზებს დაავალა, სწრაფად ეფრინათ, რათა გაეცოცხლებინათ და განემტკიცებინათ თავისი ხალხის დაცემული რწმენა და მოემზადებინათ ისინი მეორე ანგელოზის უწყების, აგრეთვე იმ მნიშვნელოვანი მოქმედების გასაგებად, რომელიც მალე უნდა აღსრულებულიყო ზეცაში. მე ვიხილე, რომ ამ ანგელოზებმა იესოსგან მიიღეს დიდი ძალა და ნათელი და სწრაფად გაფრინდნენ დედამიწისკენ, რათა შეესრულებინათ თავიანთი დავალება — დახმარებოდნენ მეორე ანგელოზს მის საქმეში. დიდი ნათელი ეცემოდა ღვთის ხალხს, როდესაც ანგელოზები

ღალადებდნენ: აჰა, სიძე მოდის, გამოდით მის შესახვედრად. შემდეგ ვიხილე, რომ ის იმედგაცრუებულნი აღდგნენ და, მეორე ანგელოზთან თანხმობაში, ქადაგებდნენ: აჰა, სიძე მოდის, გამოდით მის შესახვედრად. ანგელოზთაგან მომავალი ნათელი ყოველგან ატანდა ბნელს. სატანა და მისი ანგელოზები ცდილობდნენ, ხელი შეეშალათ ამ ნათლის გავრცელებისთვის და მის მიერ განზრახული ზემოქმედების მოხდენისთვის. ისინი ებრძოდნენ ღვთის ანგელოზებს და ეუბნებოდნენ მათ, რომ ღმერთმა ხალხი მოატყუა და რომ, მთელი თავისი ნათლითა და ძალითაც კი, ვერ შეძლებდნენ ხალხის დარწმუნებას, რომ იესო მოდიოდა. ღვთის ანგელოზები განაგრძობდნენ თავიანთ საქმეს, თუმცა სატანა ცდილობდა გზა გადაეკეტა და ხალხის გონება ნათლისგან გადაეხარა. ვინც იგი მიიღეს, ძალზე გახარებულნი ჩანდნენ. მათ თავიანთი თვალები ზეცისკენ ჰქონდათ მიპყრობილი და იესოს გამოცხადებას ესწრაფოდნენ. ზოგნი დიდ ტანჯვაში იყვნენ, ტირილობდნენ და ლოცულობდნენ. მათი თვალები თითქოს საკუთარ თავზე იყო მიპყრობილი და ვერ ბედავდნენ ზემოთ ახედვას.“

ზეციდან მოვლენილმა ძვირფასმა ნათელმა სიბნელე განაშორა მათ, და მათი თვალები, რომლებიც სასოწარკვეთილებით საკუთარ თავზე იყო მიპყრობილი, მაღლა იქნა მიპყრობილი, ხოლო მადლიერება და წმიდა სიხარული ყოველ სახეზე გამოიხატა. იესო და მთელი ანგელოზთა გუნდი მოწონებით შეჰყურებდნენ ერთგულ, მომლოდინე ადამიანებს.

„ვინც უარყვეს და წინ აღუდგნენ პირველი ანგელოზის უწყების ნათელს, მათ დაკარგეს მეორის ნათელი და ვერ მიიღეს სარგებლობა იმ ძალისა და დიდებისაგან, რომელიც ახლდა უწყებას: აჰა, სიძე მოდის. იესომ მათგან რისხვიანი მზერა მიაქცია. მათ შეურაცხვეს და უარყვეს იგი. ხოლო ვინც უწყება მიიღო, დიდების ღრუბლით იყვნენ გარემოცულნი. ისინი ელოდნენ, ფხიზლობდნენ და ლოცულობდნენ, რათა შეეცნოთ ღვთის ნება. ძლიერ ეშინოდათ მისი შეურაცხყოფისა. ვიხილე სატანა და მისი ანგელოზები, რომლებიც ცდილობდნენ ღვთის ხალხისათვის დაეფარათ ეს ღვთიური ნათელი; მაგრამ ვიდრე მომლოდინეებმა ეს ნათელი ძვირფასად ინახეს და თავიანთი მზერა მიწიდან იესოზე ჰქონდათ აპყრობილი, სატანას არ ჰქონდა ძალა, რომ ეს ძვირფასი ნათელი წაერთმია მათთვის. ზეციდან მოცემულმა უწყებამ სატანა და მისი ანგელოზები განარისხა, ხოლო ისინი, ვინც იესოს სიყვარულს აღიარებდნენ, მაგრამ მის მოსვლას აბუჩად იგდებდნენ, დასცინოდნენ და აბუჩად იგდებდნენ ერთგულ, მინდობილთ. მაგრამ ანგელოზი აღნუსხავდა ყოველ შეურაცხყოფას, ყოველ უგულუბელყოფას, ყოველ ბოროტ მოპყრობას, რომელიც მათ თავიანთი აღიარებითი ძმებისაგან მიიღეს. მრავალმა მრავალმა აღიმაღლა ხმა, რათა ელაღადა: აჰა, სიძე მოდის, და მიატოვეს თავიანთი ძმები, რომელთაც არ უყვარდათ იესოს გამოჩინება და არ ითმენდნენ, რომ მათ მისი მეორედ მოსვლის შესახებ დაეყოვნებინათ აზრი. ვიხილე, რომ იესომ პირი იბრუნა მათგან, ვინც უარყვეს და აბუჩად აიგდეს მისი მოსვლა, და შემდეგ უბრძანა ანგელოზებს, გაეყვანათ მისი ხალხი უწმინდურთა შორისიდან, რათა არ შებღალულიყვნენ. უწყებათა მორჩილნი იდგნენ თავისუფალნი და ერთიანნი. წმიდა და აღმატებული ნათელი ანათებდა მათზე. მათ უარყვეს ქვეყნიერება, მოსწყვიტეს მას თავიანთი გულმოდგინება და შესწირეს თავიანთი მიწიერი ინტერესები. დათმეს თავიანთი მიწიერი საგანძური, და მათი

მოლოდინით აღსავსე მზერა ზეცისკენ იყო მიმართული, რადგან მოელოდნენ, რომ იხილავდნენ თავიანთ საყვარელ მხსნელს. წმიდა, წმინდა სიხარული ასხივებდა მათ სახეებზე და მოწმობდა იმ მშვიდობასა და სიხარულზე, რომელიც შიგნით სუფევდა. იესომ უბრძანა თავის ანგელოზებს, წასულიყვნენ და განემტკიცებინათ ისინი, რადგან მათი გამოცდის ჟამი ახლოვდებოდა. ვიხილე, რომ ეს მომლოდინენი ჯერ კიდევ არ იყვნენ გამოცდილნი ისე, როგორც უნდა ყოფილიყვნენ. ისინი ჯერ არ იყვნენ შეცდომებისაგან თავისუფალნი. და ვიხილე ღვთის წყალობა და სიკეთე იმაში, რომ მან დედამიწის ხალხს გაუგზავნა გაფრთხილება და განმეორებული უწყებანი, რათა მიეყვანა ისინი დროის ერთ გარკვეულ წერტილამდე, აღედგა მათში საკუთარი თავის გულმოდგინე გამოკვლევა, რათა განეძარცვათ თავი იმ შეცდომებისაგან, რომლებიც წარმართთაგან და პაპისტთაგან გადმოეცათ. ამ უწყებათა მეშვეობით ღმერთს გამოჰყავს თავისი ხალხი იქ, სადაც მას შეუძლია მათთვის უფრო დიდი ძალით იმოქმედოს და სადაც მათ შეუძლიათ დაიცვან მისი ყველა მცნება....“

„როდესაც იესოს მსახურება წმიდაში დასრულდა, და იგი უწმიდესში შევიდა და დადგა კიდობნის წინაშე, რომელიც ღვთის რჯულს შეიცავდა, მან დედამიწაზე მესამე უწყებით სხვა ძლიერი ანგელოზი მოავლინა. მან ანგელოზის ხელში გრაგნილი ჩაუდო, და როცა იგი დიდებითა და ძალით დაეშვა დედამიწაზე, საშინელი გაფრთხილება გამოაცხადა — კაცთათვის ოდესმე მიტანილ მუქარათაგან ყველაზე შემზარავი. ეს უწყება განკუთვნილი იყო იმისათვის, რომ ღვთის შვილები გაფრთხილებულნი ყოფილიყვნენ და მათთვის ეჩვენებინა განსაცდელისა და ტანჯვის ჟამი, რომელიც წინ ელოდათ. ანგელოზმა თქვა: ისინი მხეცთან და მის ხატთან ახლო შერკინებაში იქნებიან მოყვანილნი. მათი ერთადერთი იმედი საუკუნო სიცოცხლისა არის მტკიცედ დგომა. თუმცა მათი სიცოცხლე სასწორზე დევს, მათ მაინც მტკიცედ უნდა ეჭიროთ ჭეშმარიტება. მესამე ანგელოზი თავის უწყებას ამ სიტყვებით ასრულებს: აქ არის მოთმინება წმიდათა; აქ არიან ისინი, რომლებიც იცავენ ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას. როდესაც მან ეს სიტყვები გაიმეორა, ზეციური საწმიდრისაკენ მიუთითა. ყველანი, ვინც ამ უწყებას იღებენ, ფიქრით უწმიდესისკენ მიემართებიან, სადაც იესო კიდობნის წინაშე დგას და თავის საბოლოო შუამდგომლობას აღასრულებს ყველასათვის, ვისთვისაც წყალობა ჯერ კიდევ ყოვნდება, და მათთვისაც, ვინც უცოდინარობით დაარღვია ღვთის რჯული. ეს შერიგება აღესრულება როგორც მართალ მკვდართათვის, ისე მართალ ცოცხალთათვის. იესო შერიგებას აღასრულებს მათთვის, ვინც დაიხოცა ისე, რომ არ მიუღია ნათელი ღვთის მცნებათა შესახებ და სცოდავდა უცოდინარობით.“

„მას შემდეგ, რაც იესომ წმიდათაწმიდის კარი გახსნა, შაბათის ნათელი გამოჩნდა, და ღვთის ხალხი უნდა გამოცდილიყო და დამტკიცებულიყო, როგორც ღმერთმა ძველად გამოსცადა ისრაელის ძენი, რათა ენახა, დაიცავდნენ თუ არა მის რჯულს. ვიხილე მესამე ანგელოზი, რომელიც ზემოთ მიუთითებდა და იმედგაცრუებულთ უჩვენებდა გზას ზეციური საწმიდრის წმიდათაწმიდისკენ. მათ რწმენით გაჰყვნენ იესოს წმიდათაწმიდში. კვლავ ჰპოვეს იესო, და სიხარული და იმედი კვლავ აღმოცენდა. ვიხილე ისინი, რომლებიც უკან იხედებოდნენ და წარსულს განიხილავდნენ — იესოს მეორედ მოსვლის გამოცხადებიდან მოყოლებული, მათ გზაზე 1844 წლის დროის გასვლამდე. ისინი ხედავენ თავიანთი იმედგაცრუების

ახსნას, და სიხარული და დარწმუნებულობა კვლავ აცოცხლებს მათ. მესამე ანგელოზმა გაანათა წარსული, აწმყო და მომავალი, და მათ იციან, რომ ღმერთმა ნამდვილად წარუძღვა მათ თავისი იდუმალი განგებულებით.“

„მომეჩვენა, რომ ნეშტმა მიჰყვა იესოს უწმინდეს ადგილას, და იხილა კიდობანი და მადლის სავარძელი, და მოხიბლულ იქნა მათი დიდებით. იესომ ასწია კიდობნის საფარი, და, აჰა! — ქვის ფიცრები, რომლებზედაც ათი მცნება იყო დაწერილი. ისინი მიჰყვებიან ცოცხალ გამოცხადებებს; მაგრამ ძრწოლით იხევენ უკან, როდესაც ხედავენ, რომ მეოთხე მცნება ცოცხლად დგას ათ წმინდა მცნებას შორის, მაშინ როცა მასზე უფრო კაშკაშა ნათელი ბრწყინავს, ვიდრე დანარჩენ ცხრაზე, და დიდების შარავანდედი სრულიად გარემოიცავს მას. ისინი იქ ვერაფერს პოულობენ ისეთს, რაც აუწყებდა მათ, რომ შაბათი გაუქმებულია ან კვირის პირველ დღეზეა გადატანილი. იგი იკითხება ისე, როგორც ითქვა ღვთის პირით მთაზე საზეიმო და შიშისმომგვრელი დიდებულებით, როცა ელვანი ციმციმებდა და ქუხილნი გრგვინავდა, და როგორც დაიწერა მისი საკუთარი წმინდა თითით ქვის ფიცრებზე. ექვს დღეს იმუშავე და აკეთე ყოველი შენი საქმე; ხოლო მეშვიდე დღე არის შაბათი უფლისა, შენი ღვთისა. ისინი განცვიფრებულნი არიან, როცა ხედავენ, რა მზრუნველობითაა დაცული ათი მცნება. ხედავენ, რომ ისინი იეჰოვასთან ახლოს არიან დასვენებულნი, მისი სიწმინდით დაჩრდილულნი და დაცულნი. ხედავენ, რომ ფეხქვეშ თელავდნენ დეკალოგის მეოთხე მცნებას და იცავდნენ დღეს, რომელიც წარმართებმა და პაპისტებმა გადმოსცეს, იეჰოვას მიერ განწმენდილ დღეს ნაცვლად. ისინი დამდაბლებიან ღვთის წინაშე და გლოვობენ თავიანთ წარსულ ცოდვებს.

„ვიხილე, რომ სასაკმევლეში არსებული საკმეველი ბოლდებოდა, როდესაც იესო მათ აღსარებებსა და ლოცვებს თავის მამას სწირავდა. და როდესაც იგი მალა ადიოდა, კაშკაშა ნათელი დაადგა იესოს და შეწყალების საყდარს; ხოლო გულმოდგინე, მლოცველნი, რომელნიც შეწუხებულნი იყვნენ, რადგან აღმოაჩინეს, რომ ღვთის რჯულის დამრღვევნი იყვნენ, კურთხეულ იქნენ, და მათი სახეები იმედითა და სიხარულით განათდა. ისინი შეუერთდნენ მესამე ანგელოზის საქმეს, აღიმადლეს თავიანთი ხმები და გამოაცხადეს ეს საზეიმო გაფრთხილება. მაგრამ თავდაპირველად მცირემ თუ მიიღო ეს უწყება; თუმცა ისინი კვლავაც ძალმოსილებით განაგრძობდნენ გაფრთხილების გამოცხადებას. შემდეგ ვიხილე, რომ მრავალმა მიიღო მესამე ანგელოზის უწყება და თავიანთი ხმები შეუერთეს მათ, რომელთაც პირველად გამოაცხადეს გაფრთხილება, და მათ განადიდეს ღმერთი და განამრავლეს მისი დიდება მისი წმიდაყოფილი განსვენების დღის დაცვით.“

„მრავალთაგან, რომელთაც მესამე უწყება მიიღეს, არ ჰქონდათ გამოცდილება წინა ორ უწყებაში. სატანამ ეს იცოდა, და მისი ბოროტი თვალი მათზე იყო მიპყრობილი, რათა დაემხო ისინი; მაგრამ მესამე ანგელოზი მიუთითებდა მათ უწმიდეს ადგილს, ხოლო მათ, ვისაც წარსულ უწყებებში ჰქონდათ გამოცდილება, გზას უჩვენებდნენ მათ ზეციური საწმიდრისკენ. მრავალმა დაინახა ჭეშმარიტების სრულყოფილი ჯაჭვი ანგელოზთა უწყებებში და სიხარულით მიიღო იგი. მათ თავიანთი წესრიგისამებრ მიიღეს ისინი და რწმენით გაჰყვნენ იესოს ზეციურ საწმიდარში. ეს

უწყებანი წარმომიდგა მე, როგორც ღუზა სხეულის შესაკავებლად. და როდესაც ცალკეულნი მათ იღებენ და შეიმეცნებენ, ისინი დაცულნი არიან სატანის მრავალ საცდურთაგან.“

„1844 წლის დიდი იმედგაცრუების შემდეგ სატანა და მისი ანგელოზები დაუცხრომლად იყვნენ დაკავებულნი მახეების დაგებით, რათა სხეულის რწმენა შეერყიათ. იგი ზემოქმედებდა იმ პიროვნებათა გონებაზე, რომელთაც ამ საკითხებში პირადი გამოცდილება ჰქონდათ. მათ სიმდაბლის იერი ჰქონდათ. მათ შეცვალეს პირველი და მეორე უწყებები და მათი აღსრულება მომავალზე მიუთითეს, მაშინ როცა სხვები შორეულ წარსულში იყურებოდნენ და აცხადებდნენ, რომ იქ იყო მათი აღსრულება. ეს პირები გამოუცდელთა გონებას გზას აცდენდნენ და მათ რწმენას არყევდნენ. ზოგი ბიბლიას იკვლევდა, რათა საკუთარი, სხეულისგან დამოუკიდებელი რწმენა აეშენებინა. სატანა ამ ყოველივეში ხარობდა, რადგან იცოდა, რომ ვინც ღუზას მოსწყდებოდა, მას სხვადასხვა ცდომილებით ზემოქმედებას მოახდენდა და მოძღვრების ქარებით აქეთ-იქით ატარებდა. ბევრმა, ვინც პირველ და მეორე უწყებებში ხელმძღვანელობდა, ისინი უარყო, და სხეულში განხეთქილება და გაფანტვა გამეფდა. შემდეგ მე ვიხილე Wm. Miller. იგი დაბნეულად გამოიყურებოდა და თავისი ხალხის გამო მწუხარებითა და ტანჯვით იყო დამძიმებული. მან იხილა, რომ ის ჯგუფი, რომელიც 1844 წელს ერთიანი და მოსიყვარულე იყო, ერთმანეთის მიმართ სიყვარულს კარგავდა და ერთიმეორეს უპირისპირდებოდა. მან დაინახა, რომ ისინი კვლავ უბრუნდებოდნენ ცივ, განდგომილ მდგომარეობას. მწუხარებამ მისი ძალა გამოაცალა. მე ვიხილე წინამძღოლი კაცები, რომლებიც Wm. Miller-ს აკვირდებოდნენ და შიშობდნენ, რომ მან შესაძლოა მიეღო მესამე ანგელოზის უწყება და ღვთის მცნებები. და როცა იგი ზეციდან მომდინარე ნათლისკენ გადაიხრებოდა, ეს კაცები რაიმე გეგმას აწყობდნენ, რათა მისი გონება მისგან აეცდინათ. მე ვიხილე ადამიანური გავლენა, რომელიც მოქმედებდა იმისათვის, რომ მისი გონება სიბნელეში შეენარჩუნებინათ და მისი გავლენა მათ შორის დაეტოვებინათ. ბოლოს Wm. Miller-მა ზეციდან მომავალი ნათლის წინააღმდეგ აღიმადლა ხმა. მან შესცოდა იმით, რომ არ მიიღო ის უწყება, რომელიც სრულად აუხსნიდა მის იმედგაცრუებას, წარსულზე ნათელსა და დიდებას მოჰფენდა, მის გამოფიტულ ძალებს განაახლებდა, მის სასოებას გაანათებდა და ღმერთის განდიდებისაკენ წარუძღვებოდა. მაგრამ მან ადამიანურ სიბრძნეს მიეყრდნო და არა ღვთიურს; და რადგან თავისი უფლის საქმეში მძიმე შრომითა და ასაკით იყო შემუსრული, იგი ისე პასუხისმგებელი არ იყო, როგორც ისინი, ვინც იგი ჭეშმარიტებას აშორებდა. პასუხისმგებელი ისინი არიან, და ცოდვა მათზეა. Wm. Miller-ს რომ შეძლებოდა მესამე უწყების ნათლის ხილვა, მრავალი რამ, რაც მისთვის ბნელად და საიდუმლოდ ჩანდა, განემარტებოდა. მის ძმებს მის მიმართ ისეთი ღრმა სიყვარული და ზრუნვა მოჰქონდათ სიტყვით, რომ მას ეგონა, ვერ შეძლებდა მათგან განშორებას. მისი გული ჭეშმარიტებისკენ იხრებოდა; მაგრამ შემდეგ თავის ძმებს შეხედავდა. ისინი ამას ეწინააღმდეგებოდნენ. შეძლებდა კი განშორებოდა მათ, ვინც იესოს მოსვლის ქადაგებაში მასთან გვერდიგვერდ და მხარში ამოდგომით იდგა? მას ეგონა, რომ ისინი უეჭველად არ შეიყვანდნენ შეცდომაში.“

„ღმერთმა დაუშვა, რომ იგი სატანის ძალაუფლების ქვეშ მოქცეულიყო და სიკვდილს მასზე ბატონობა ჰქონოდა. მან დამალა იგი სამარეში, მოშორებით იმათგან, ვინც განუწყვეტლივ აშორებდნენ მას ღმერთს. მოსემ შეცდომა დაუშვა სწორედ მაშინ, როცა აღთქმულ ქვეყანაში შესვლას აპირებდა. ასევე, მე ვიხილე, რომ უ. მილერმაც შეცდომა დაუშვა მაშინ, როდესაც მალე ზეციურ ქანაანში უნდა შესულიყო, რადგან დაუშვა, რომ მისი გავლენა ჭეშმარიტების წინააღმდეგ მიმართულიყო. სხვებმა მიიყვანეს იგი ამამდე. სხვებმა უნდა აგონ ამაზე პასუხი. მაგრამ ანგელოზები დარაჯობენ ღვთის ამ მსახურის ძვირფას მტვერს, და იგი გამოვა უკანასკნელი საყვირის ხმაზე.“

„ვიხილე ერთობა, რომელიც მტკიცედ და საიმედოდ იდგა დაცული და არავითარ მხარდაჭერას არ აღმოუჩენდა მათ, ვისაც სხეულის დამკვიდრებული რწმენის შერყევა სურდა. ღმერთი მათ კეთილგანწყობით შეჰყურებდა. მეჩვენა სამი საფეხური — პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზთა უწყებანი. ანგელოზმა თქვა: ვაი მას, ვინც ამ უწყებებში ერთ ბლოკს დამრავს ან ერთ საკინძეს შეარხევს. ამ უწყებათა ჭეშმარიტი გაგება სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია. სულთა ხვედრი იმაზეა დამოკიდებული, თუ როგორ იქნება ისინი მიღებული. კვლავ ჩამომატარეს ამ უწყებათა გზით და ვიხილე, რა დიდ ფასად ჰქონდა ღვთის ხალხს თავისი გამოცდილება შეძენილი. იგი მრავალ ტანჯვასა და მძიმე ბრძოლაში იყო მოპოვებული. ნაბიჯ-ნაბიჯ მიჰყავდა ღმერთს ისინი, ვიდრე მყარ, ურყევ საფუძველზე დააყენებდა. შემდეგ ვიხილე ცალკეული პირები, რომლებიც, როცა ამ საფუძველს უახლოვდებოდნენ, ვიდრე მასზე შედგებოდნენ, მის სამირკველს აკვირდებოდნენ. ზოგნი სიხარულით მაშინვე შედგნენ მასზე. სხვებმა კი დაიწყეს პლატფორმის სამირკველის დაგების გაკრიტიკება. მათ სურდათ, რომ გაუმჯობესებები გაკეთებულიყო, და მაშინ პლატფორმა უფრო სრულყოფილი იქნებოდა და ხალხიც ბევრად უფრო ბედნიერი. ზოგი პლატფორმიდან ჩამოვიდა და შეამოწმა იგი, შემდეგ კი ნაკლი დაუწყო დააცხადა, რომ იგი არასწორად იყო დაგებული. ვიხილე, რომ თითქმის ყველანი მტკიცედ იდგნენ პლატფორმაზე და შეაგონებდნენ მათ, ვინც იქიდან ჩამოსულიყო, შეეწყვიტათ თავიანთი ჩივილი, რადგან ღმერთი იყო მთავარი მშენებელი, და ისინი მის წინააღმდეგ იბრძოდნენ. მათ გაიხსენეს ღვთის ის საკვირველი საქმე, რომელმაც ისინი მტკიცე პლატფორმამდე მიიყვანა, და ერთობაში თითქმის ყველამ ზეცისკენ აღაპყრო თვალი და მაღალი ხმით ადიდა ღმერთი. ამან იმოქმედა ზოგიერთზე მათგან, ვინც ჩიოდა და პლატფორმა დატოვა, და ისინი კვლავ, მდაბალი მზერით, შედგნენ მასზე.“

„მე კვლავ მივუბრუნდი ქრისტეს პირველი მოსვლის გამოცხადებას. იოანე გაიგზავნა ელიას სულითა და ძალით, რათა მოემზადებინა გზა იესოს მოსვლისათვის. ისინი, ვინც უარყვეს იოანეს დამოწმება, ვერ ისარგებლეს იესოს მოძღვრებით. მათი წინააღმდეგობა მისი პირველი მოსვლის გამოცხადებისადმი მათ იმ მდგომარეობაში აყენებდა, სადაც მათ აღარ შეეძლოთ ადვილად მიეღოთ უძლიერესი მტკიცებულება იმისა, რომ იგი იყო მესია. სატანამ აღძრა ისინი, ვინც იოანეს უწყება უარყვეს, კიდევ უფრო შორს წასულიყვნენ — უარეყოთ იესო და ჯვარს ეცვათ იგი. ამით მათ თავიანთი თავი იმ მდგომარეობაში დააყენეს, სადაც ველარ მიიღებდნენ კურთხევას ორმოცდამეათე დღის დღეს, რომელიც ასწავლიდა

მათ გზას ზეციური საწმიდრისკენ. ტაძრის კრეტსაბმელის გახლეჩამ აჩვენა, რომ იუდეველთა მსხვერპლნი და წეს-განგებანი მეტად აღარ იქნებოდა მიღებული. დიდი მსხვერპლი შეწირული იყო და მიღებულიც, ხოლო სულიწმიდა, რომელიც ორმოცდამეთათე დღის დღეს გარდამოვიდა, მოწაფეთა გონებას მიწიერი საწმიდრიდან ზეციურისკენ მიმართავდა, სადაც იესო თავისი საკუთარი სისხლით შევიდა და თავის მოწაფეებზე გადმოღვარა თავისი გამოსყიდვის სიკეთენი. იუდეველები დარჩნენ სრულ ცდუნებაში და სრული სიბნელის ქვეშ. მათ დაკარგეს მთელი ის ნათელი, რომელიც შეიძლებოდა ჰქონოდათ ხსნის გეგმის შესახებ, და კვლავაც ენდობოდნენ თავიანთ უსარგებლო მსხვერპლებსა და შესაწირავებს. მათ ვერანაირი სარგებელი ვერ მიიღეს ქრისტეს შუამდგომლობიდან წმიდაში. ზეციურმა საწმიდარმა მიწიერის ადგილი დაიკავა, მაგრამ მათ არ ჰქონდათ ცოდნა ზეციურისკენ მიმავალი გზის შესახებ.“

„ბევრი შემზარავად შესცქერის იმ გზას, რომლითაც იუდეველნი იესოს მიმართ მოიქცნენ, როდესაც უარყვეს და ჯვარს აცვეს იგი. და როცა კითხულობენ მისი სამარცხვინო შეურაცხყოფის ისტორიას, ჰგონიათ, რომ უყვართ ქრისტე და რომ პეტრეს მსგავსად არ უარყოფდნენ მას, ან იუდეველთა მსგავსად არ აცვამდნენ ჯვარს. მაგრამ ღმერთმა, რომელმაც იხილა მათი საკუთარი აღიარებით გამოთქმული თანაგრძნობა თავისი ძის მიმართ, გამოსცადა ისინი და განსაცდელში მოიყვანა ის სიყვარული, რომელსაც იესოს მიმართ აღიარებდნენ.“

„მთელი ზეცა უღრმესი ინტერესით ადევნებდა თვალს ამ უწყების მიღებას. მაგრამ მრავალნი, რომელნიც ამტკიცებდნენ, რომ უყვართ იესო და ცრემლებს ღვრიდნენ, როცა ჯვრის ამბავს კითხულობდნენ, იმის ნაცვლად, რომ სიხარულით მიეღოთ ეს უწყება, რისხვით აღიმდნენ, დასცინოდნენ იესოს მოსვლის კეთილ უწყებას და აცხადებდნენ, რომ ეს ცთუნებაა. ისინი არ თანაზიარობდნენ მათ, ვისაც უყვარდა მისი გამოჩინება, არამედ სძულდათ ისინი და ეკლესიებიდან განდევნიდნენ. მათ, ვინც პირველი უწყება უარყვეს, მეორე ველარავითარ სარგებლობას ვერ მოუტანდა; არც შუაღამის ძახილით მიიღეს სარგებელი, რომელიც მათ უნდა მოემზადებინა, რათა რწმენით, იესოსთან ერთად, ზეციური საწმიდრის უწმიდესში შესულიყვნენ. და რადგან უარყვეს პირველი ორი უწყება, მესამე ანგელოზის უწყებაში, რომელიც უწმიდესში გზას აჩვენებს, ვერავითარ ნათელს ვერ ხედავენ. მე ვიხილე, რომ ნომინალურმა ეკლესიებმა, როგორც იუდეველებმა ჯვარს აცვეს იესო, ასევე ჯვარს აცვეს ეს უწყებებიც; ამიტომ მათ არავითარი ცოდნა არა აქვთ იმ მოძრაობისა, რომელიც ზეცაში აღსრულდა, არც უწმიდესისკენ მიმავალი გზისა, და იქ იესოს შუამდგომლობით ვერ იღებენ სარგებლობას. იუდეველთა მსგავსად, რომელნიც თავიანთ უსარგებლო მსხვერპლებს სწირავდნენ, ისინი თავიანთ უსარგებლო ღოცვებს აღავლენენ იმ განყოფილებისაკენ, რომელიც იესომ დატოვა; და სატანა, კმაყოფილი იმ მოტყუებით, რომელიც ქრისტეს მოჩვენებით მიმდევრებს ეუფლებათ, ამაგრებს მათ თავის მახეში, იღებს რელიგიურ სახეს, და ამ მოჩვენებით ქრისტიანთა გონებას თავისკენ წარმართავს, და მოქმედებს თავისი ძალით, თავისი ნიშნებითა და ცრუ სასწაულებით. ზოგს ერთი გზით ატყუებს და ზოგს — მეორეთი. მას სხვადასხვა ცდუნება აქვს გამზადებული, რათა სხვადასხვაგვარ გონებაზე იმოქმედოს. ზოგნი ერთ მოტყუებას ძრწოლით შეჰყურებენ, მაშინ როცა მეორეს ადვილად იღებენ. სატანა ზოგს სპირიტუზმით ატყუებს. იგი ასევე ნათლის

ანგელოზის სახითაც მოდის და თავის გავლენას მთელ ქვეყანაში ავრცელებს. მე ვიხილე ყველგან ცრუ რეფორმაციები. ეკლესიები აღტაცებულნი იყვნენ და მიაჩნდათ, რომ ღმერთი საოცრად მოქმედებდა მათთვის, მაშინ როცა ეს სხვა სული იყო. ეს ჩაცხრება და ქვეყნიერებასაც და ეკლესიასაც წინანდელზე უარეს მდგომარეობაში დატოვებს.“

„ვიხილე, რომ ღმერთს ჰყავს გულწრფელი შვილები სახელით ადვენტისტებსა და დაცემულ ეკლესიებში; და მსახურნი და ხალხი ჯერ კიდევ იქნებიან გამოხმობილნი ამ ეკლესიებიდან, ვიდრე წყლულები გადმოიღვრებოდეს, და ისინი სიხარულით მიიღებენ ჭეშმარიტებას. სატანამ ეს იცის და, მესამე ანგელოზის ხმამაღალ ძახილამდე, აღძრავს აღელვებას ამ სარწმუნოებრივ საზოგადოებებში, რათა მათ, ვინც ჭეშმარიტება უარყვეს, იფიქრონ, რომ ღმერთი მათთან არის. მას იმედი აქვს, რომ მოატყუებს გულწრფელებს და მიიყვანს მათ იმ აზრამდე, თითქოს ღმერთი კვლავაც მოქმედებდეს ეკლესიებისთვის. მაგრამ ნათელი გაბრწყინდება, და ყოველი გულწრფელი დატოვებს დაცემულ ეკლესიებს და თავის ადგილს დაიკავებს ნეშტთან.“ *Spiritual Gifts, volume 1, 151–172.*

ამ მონაკვეთში მრავალი მნიშვნელოვანი ჭეშმარიტებაა, მაგრამ მე ამ მონაკვეთს ვიყენებ მილერიტული ისტორიის გზავნილთა ზოგიერთი მახასიათებლის გამოსაყოფად, რათა გავიგოთ, როგორ წარმოაჩენენ ისინი ტიპოლოგიურად ჩვენს ისტორიას. გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამივე ანგელოზს ხელში აქვს გზავნილი. მეორე და მესამე ანგელოზი წარმოდგენილია, როგორც „გზავნილის“ მქონენი, როდესაც ისინი თავიანთი გზავნილით ეშვებიან. ყოველი ანგელოზი გზავნილს წარმოადგენს, და ყოველი გზავნილის მოსვლას შედეგი მოაქვს.

ამ თემას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.